

Dosarul nr. 2ra-2326/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. C. Roșca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de administratorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Forlicon”, Alexandru Buga

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Forlicon”, Alexandru Buga împotriva lui Dumitru Forțu, Mihai Forțu, Ion Forțu și Iuliei Forțu cu privire la declararea nulității contractelor de donație

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Forlicon”, în proces de insolvență și menținută hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 18 ianuarie 2016, administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Forțu, Mihai Forțu și Iuliei Forțu cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată insolvența SRL „Forlicon” și dispusă intentarea procesului de insolvență față de SRL „Forlicon”.

Ulterior, prin hotărârea din 9 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Forlicon”, Alexandru Buga cu privire la atragerea la răspundere subsidiară în mod solidar a factorilor de decizie a SRL „Forlicon” și încasată în mod solidar de la Ion Forțu și Iulia Forțu în beneficiul SRL „Forlicon” datoria în mărime de 670500 de lei, suma de 45000 de lei cu titlul de remunerație în beneficiul lui Alexandru Buga și suma de 1120,60 de lei cu titlul de cheltuieli aferente.

Totodată, în hotărârea menționată, instanța de insolvență a reținut că reieșind din actele întocmite de către executorii judecătorești, se observă incapacitatea de plată survenită încă din anul 2008, însă cererea introductivă nu a fost depusă de către debitor, fapt care este catalogat ca fiind nerespectarea art. 14 din Legea insolvenței.

La 24 decembrie 2015, instanța de insolvență a eliberat titlurile executorii pentru executarea hotărârii menționate. În cadrul procedurii de executare, însă a fost constatată imposibilitatea executării acesteia, or, debitorii nu au executat benevol hotărârea instanței, iar bunuri aceștia nu dețin.

A remarcat că anterior pârâții au deținut în coproprietate 1/3 cotă-parte din bunul imobil situat pe adresa mun. XXXXX str. XXXXX, iar prin contractul nr. 8306 din 21 decembrie 2011, Iulia Forțu a devenit proprietar unic al cotei-părți menționate.

La 15 octombrie 2015, Iulia Forțu prin contractul de donație nr. 9430 a donat bunul imobil menționat lui Dumitru Forțu și Mihai Forțu, câte o 1/6 cotă-parte pentru fiecare, contract, care consideră că este fictiv și urmează a fi anulat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 86, 174, 166-167 CPC, art. 195, 217, 221 alin. (1) Cod civil, art. 66 din Legea insolvenței.

A solicitat admiterea acțiunii și constatarea nulității absolute a contractului de donație nr. 9430 încheiat între Dumitru Forțu, Mihai Forțu și Iulia Forțu asupra 1/3 cotă-parte din bunurile imobile situate în mun. XXXXX str. XXXXX.

La 9 septembrie 2016, administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga a depus cerere de chemare în judecată completată împotriva lui Dumitru Forțu, Mihai Forțu, Ion Forțu și Iuliei Forțu, solicitând declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 8306 din 21 decembrie 2011 încheiat între Iulia Forțu și Ion Forțu asupra 1/3 cotă-parte din bunurile imobile situate în mun. XXXXX str. XXXXX și a contractului de donație nr. 9430 din 15 octombrie 2015 încheiat între Forțu Dumitru, Forțu Mihail și Iulia Forțu asupra 1/3 cotă-parte din bunurile imobile situate în mun. XXXXX str. XXXXX.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Au fost încasate de la SRL “Forlicon”, în proces de insolvență, în beneficiul statului suma de 200 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Forlicon”, în proces de insolvență și menținută hotărârea primei instanțe.

La 3 septembrie 2018, administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivaarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le ca fiind neîntemeiate.

A remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 217, 219, 221 și 195 Cod civil, or, actele judecătorești contestate nu se referă la caracterul fictiv al contractului și probele ce combat argumentele SRL „Forlicon”.

Astfel, aplicând o lege ce nu trebuia să fie aplicată, adică art. 497 Cod civil, instanțele de judecată ierarhic inferioare au indicat eronat că odată ce actul juridic este încheiat în forma stabilită de lege și este înregistrat, acest act are un caracter legal.

În cauza supusă judecării, instanța de apel face referire doar la forma încheierii contractului menționat, echivalând respectarea formei cu caracterul legal, iar prima instanță din oficiu apreciază că părțile au avut intenția de a produce efecte juridice prin încheierea contractului, adică partajarea proprietății devălmașe, deși se bazează doar pe afirmațiile unuia dintre intimați și anume, Iulia Forțu evitând să dea apreciere argumentelor SRL „Forlicon”.

Cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) CPC, a accentuat că starea de insolvabilitate a SRL „Forlicon” a survenit din 2008, și acesta nu este un argument declarativ, dar un fapt constatat prin hotărâre judecătorească, astfel că nu urmează a fi probat suplimentar.

Luând în considerație această constatare a instanței este evident că încă din anul 2008 atât Ion Forțu, cât și Iulia Forțu cunoșteau despre starea în care se afla întreprinderea și cu rea-credință au încheiat contractul de donație, anume în scopul de a se eschiva de la executarea obligațiilor pe care le aveau.

Având în vedere prevederile art. 221 alin. (1) Codul civil, a precizat că este fictiv contractul semnat între Ion Forțu și Iulia Forțu la 21 decembrie 2011, fiind încheiat doar cu scopul de a se eschiva de la procedurile de recuperare a creanțelor, a căror debitor este SRL „Forlicon”.

Cu referire la contractul de donație nr. 9430 din 15 octombrie 2015, nulitatea acestuia este o consecință legală a declarării nulității contractului inițial din anul 2011, or, actele juridice încheiate în baza unui act juridic declarat nul sunt lovite de nulitate absolută.

Aprecierea probelor de către instanțele de judecată ierarhic inferioare a fost arbitrară, iar hotărârile emise sunt nemotivate, fapt ce inevitabil duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A obiectat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au omis să dea apreciere tuturor circumstanțelor și probelor invocate de către SRL „Forlicon” pe parcursul examinării cauzei.

Contra prevederilor art. 130 CPC, instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat apreciere doar certificatului de divorț dintre intimații Iulia Forțu și Ion Forțu și au apreciat eronat hotărârea de atragere la răspundere subsidiară a factorilor de decizie din cadrul întreprinderii insolubile SRL „Forlicon”.

La 6 noiembrie 2018, Ion Forțu, reprezentat de avocatul Iurie Mihalache a depus referință, solicitând ca recursul înaintat de SRL „Forlicon” să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 iulie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 14 vol. II), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 septembrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de administratorul autorizat al SRL „Forlicon”, Alexandru Buga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de administratorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Forlicon”, Alexandru Buga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean